

Eyy Hüzün

— esra-beyazi · 13 Eylül 2010

EY HÜZÜN

Ey hüzün! Mihmansın ki şol günâhkâr gönüle
Her gece semâlardan, gözyaşım boşanıyor...
Âşk ektiğim bahçemde, nûra gebe bülbüle
Batan zehirli dikenden, ahh ki ruhum yanıyor!

Pervasızca şol şeytân, çekerken göze perde,
Nice kanlı gözyaşım, ekleniyor hep derde!
Ya Rabbim öz bilensin! Özüm volkan eder de
Sabreyleyip her lâhza, hamdle Seni anıyor!

Ateş gerekmiş yolda ve âşkına gebe hâl!
Hasrettensin ey hüznüm! Vallahi tersi muhâl!
"Kal" diyorsun gönlüme "kal hep âşkın üzre kal"!
Amenna ve saddakna! Yüzüm, Nûra banıyor!!!

Beyazî'm, biçaresin; sığmaz özün özüne,
Hâlim'den medet dile! Virdi ekle sözüne,
Basiret bahşeylesin, âşık gönül gözüne!
Çünkü matlubun Halık! Her zerren inanıyor!

BEYAZÎ...

18:16 19.11.2009